

ژیان و نا ئومډی حقیقی دانا حمد

لله کاتکدا من ئزانم، و ئتوانم بپوپپی هیژوو له زیان نا ئومډیم! بپام ناتوانم که ئم زمانه له قس کردن و نوسین و دربریندا، له گڼ خم و بپرامبر بکارید هیم چ جره زمانه که، چ مانایه کی وجودی هی بپم. نازانم! دکره ئم تپیر له نهایی و بپدنگیه کانم، چرکه ساتی وودانی نوqsانیی که له مندا، که هستم پپن کردو، وپیان پپمن زانیو... یاخود پپمزانیو و له ئنجامی که مته رخمی و گشگیری خمی و، شکه که له له نجامی دخی وجودی زیان و، بپنوی پرست پپکا هاتوو و میوانه کی ناوخت روو بپووت بوو تپو، جا بپهی هر ووداو کی زیان و، بپ، توشت بوو.

ئایا ئتوانی خت دپراز و زگار بکی یان نا له شکه، ئم بپمن چپند تپگیشته کی هی وک ئو خپکه ی وپنای ئکه ی، ئکره ئو شکه درم و پپتایه کی جا "حی/جسته یی" بپ، بپام بپ "بپ/نخه ر"، خشم نازانم! ئزانم تپواوی جسته و پحم که هستی پپن که م هیلای و ماندو، بپدست کات و زپم ننوو که له وانیه هی کات که دووروو درپژی له موبپر، یان هی کات که تر بپ، ئو وپندی هستم پپ کردو له نوکی پپتوو تا مپشکت هست بپ نازار ئکه یت، نازار که زپرجار پپ حی و زپرجار جسته ی یان هپردوویان پپکه و، واهسته ئکه ی "پشت، سنگ، دپرون، سرتاپایی هشت و جسته و مپغزت" ئپشی هی.

بپقولی (کام): "له هپمووی وپهشتناک و ناخپشتر له م بارود خپدا ئو تامیه که له دپمتدا هستی پپن که ی و دپت دپرو... نپخوینن، نپمپرگن، نپتا و ئوانی تر..." له جسته تپکهات پپکن له هپموو ئو درم وجودی و پپحیه، که له شکه وپ دروست بوو. تپنها ئو وپند له م گپردون گپشتووین و درکمان پپ کردو که ئو یه: زمان ناتوان له ئاست ووداو کان تپئویلاتی خیه هی، له بپرامبر ئو و "ش/سپی، نازار/چپژ" و، وپیان (خپام) گوتپنی: "ئم زیان نپ سپرتایه کی هی و نپ که تپایی". قپو کپردنیشی هپروا بپسادیه ئا زپ و تولپپیه کی ئو وپند درپژ هپتا بپپ پپناگی، که له تپپیه وجودی هی، و پپ بپ گپرومان هاوار بپین، چپند سپخت وک ئینسان که له م سپردم دا زیان بپین.